

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesu Carmelitarum Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

In duas partes distincta

Continens I. Viam Perfectionis. II. Castellum Animæ siue septem
Mansiones. III. Exclamationes, vel Meditationes animæ ad Deum suum ...

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXVII.

Caput XI. Prosequitur mortificationum materiam, & de ea agit quæ in
morbis exercenda est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37994

ipsarum nocuisse, ac propterea suadet, nullas ut austeritates posthac amplius subeant, ne eas quidem quas Ordo præscribit, cum iam sint expertæ quantopere eas noceant. Ne paruas quidem Ordinis regulas (uti est silentium, unde nullum nobis prouenire damnum potest) obseruamus; & ecce, statim ac somniauimus caput nobis dolere, chorum dñi adire omittimus, cum nec hoc nos enecaturū sit. Primo quidem die, quia caput dolebat; altero, quia doluit, & tribus alijs diebus, ne deuo doleat. Et interea, è nostro ipsæ cerebro austeritates nouas comminisci volumus, ut tandem nec has, nec alias præstare valeamus: & subinde, malum ipsum nimis quam exiguum est, & ipsæ nobis persuademus ad nullam omnino austeritatem faciendam nos teneri; sed satis nos facere, ad eas omittendas facultatem petendo.

Dicetis ad hæc mihi, Cur ergo Præposita facultatem illam concedit? Respondeo, forsitan, si interiora cordis perspecta haberet, ipsam negaret, sed, quia necessitatem ipsi prætexitis, nec medicus, qui ad hoc simili informatione, quam antè ei facitis, coadiuuat, nec amica aut aliqua de consanguineis quæ vos deploret, deest; misella superior, licet id subinde nimium ac superfluum esse videat, quid quæso faciet? scrupulum sentit ac veretur ne fortè in caritatem nimio rigore peccet; mauult ergo vos peccare, quam se, & nefas esse putat, sinistrè de vobis iudicare. Quid? Deus bone, hæc querimoniam etiam inter Monachas? Ignoscat ipse mihi, quod verear, ne ex apud illas iam in cōsuetudinem abierint. sunt hæc huiusmodi, ut non possint non interdum contingere; ideo autem hic ea adferre visum est, ut ab ijs vobis caueatis. Si enim diabolus semel intimidare nos incipiat, ne quam iacturam sanitatis per austeritates faciamus, nihil boni unquam efficiemus. Lumen nobis Dominus concedere dignetur, ad in omnibus sapienter & prudenter procedendum. Amen.

*Carpiuntur
quæ obdola-
rem parui
à choro ab-
sint.*

*Valitudinis
nimia cura
habenda nō
est.*

CAPVT XI.

MORTIFICATIONVM MATERIAM PROSEQVITVR,
de qua mortificatione agit qua in morbis exer-
cenda est.

Magna mihi esse videtur imperfectio, carissimæ sorores, nos semper ob parua & tenuia mala cōqueri. si ea quatenus ferre potestis, de ijs conqueri nolite. Quando enim magnum est malum, per se, etiam nullo loquente, queritur, & est hoc aliud querelæ genus; & statim ipsum de foris percipitur. Considerate, vos numero paucas esse: etsi inter has aliqua hæc conquerendi consuetudinem habeat, nimis quam sufficiens illa est ad alias omnes affligendas ac vexandas, posito vos inuicem amare ac diligere.

*Non facile
conqueren-
dum.*

S. M. Teresa Opera.

f

diligere.

S.
Theresia

Opera
N. VII
168

*Non est fa-
cile de pau-
cis rebus co-
querendi,
quas diabo-
lus interdū
suggerit.*

diligere. Vnde, si qua se malo aliquo, quod reuera tale est oppressam com-
periet, quamprimum id patefaciat, &, quod sibi necessarium est, reme-
dium capiat: si enim amorem proprium exuatis, talem ab omni recreatio-
ne externa auersionem in vobis sentietis, nullatenus vt timendum sit, ac
quid recreationis citra necessitatem vobis capiatis, aut sine causa ac-
tione conqueramini. Si quando autem aliqua talis causa suberit, consilium
fuerit eam indicare; ac melius multo, quam sine ea vltro recreatio-
nem capere. Et sanè admodum malè factum esset, si nemo vlla vestra co-
passione tangeretur. Hoc porro vobis asseuerare ausim, vbi & oratio &
amor vigent, & vbi tam exiguus monialium numerus est, vt altera ali-
terius necessitatem facillè notatura sit, illic nec recreationem, nec solitu-
dinem de vobis sanitati restituendis, vnquam defutura. Veram, no-
lite de infirmitatibus & morbulis quibusdam muliebribus omnino co-
queri: nam diabolus non nisi nudam quamdam harum poenarum &
dolorum imaginationem subinde excitat; quæ sicut veniunt, ita & ab-
eunt, & nisi hæc dicendi, de quibus omnibus apud aliquem præterquam apud
Deum conquerendi consuetudinem exuatis, numquam conquerendi
erit finis. Ideo autem tam serio huius rei vos commonefacio, quod per
magni hanc referre, ipsamque esse quæ magnam disciplinæ in monasterio
solutionem ac relaxationem induxerit, mihi persuadeam. Hæc porro ho-
bet corpus nostrum imperfectionem, quod eo plures necessitates aperiat
& prætexat, quod delicatius & mollius habetur. Mirum sanè est, quomodo
illud delicatè & blandè haberi velit, quod verò aliquatenus bona ad hec
ratione & prætextu moueri videatur, quantumcumque etiam parua ne-
cessitas illa sit, misellam animam decipit, ne quod in virtutibus merenti
capiat. Cogitate autem quod multos pauperes infirmos inuenire sit, qui nullas
habent qui suam necessitatem aperiant. Porro duo hæc, pauperem esse,
& laute beneque haberi, non bene simul consistunt. Cogitate præter
ea multas coniugatas esse (scio enim tales reperiri) & quidem genere illas
stres, quæ, esto grauibus afflictionibus & morbis premanur, conqua-
tū de illis neutiquam audent, ne quod maritis suis molestia exhibeant. Age-
ergo, misera ego peccatrix, scio non venisse nos huc, vt delicatius ac laute
tractaremur, quod illa. A quibus magnis mundi huius laboribus & malis libera-
estis! Tolerate & sustinere modicum quid propter amorē Dei, ita vt nemini
re sciat. Est v.g. mulier quæ infelix matrimonio iniicit, quod nec vbi coniugis ipsius
hoc re sciat, nulli id dicit, nulla de re conqueritur, multaque & quantumcumque
molestias profert & sustinet, amaritudinē cordis sui nemini aperit. Et nos
nihil secretò solo Deo & nobis conscijs, ferre poterimus ex ijs quæ nobis
ipse ob peccata nostra ferenda imponit. Vt taceam, malum ipsa par-
tione ne minimum quidem imminui aut mitigari.

Quo-

Quidquid autem dixi, non ita capiendū est, ut locum habeat, quando malum ipsum graue est, puta cum grauis aliqua febris ingruit; quamquam semper, & in omnibus, moderationem adhiberi, & patientiam ostendi velim. Sed de paruis quibusdam loquor infirmitatibus, quæ nos lecto non affigunt, ut propterea necesse non sit alijs nos importunas esse. Sed quid, si hoc extra domum hanc legi audiriue deberet? quid, quæso Moniales omnes de me dicerent? Equidem omnia hæc quam exquisitissimo animo perferrem, si modò vel aliqua sese in melius emendaret. Si enim vel una sola hac in re deliquisse deprehēdatur, hæc in causa est, ut plurimum mihi credituri sint, quantumuis etiā malè constituta sit. Ponamus nobis ob oculos sanctos nostros Patriarchas & patres, & priscos eremitas, quorum ipsæ vitam imitari proponimus; quas hi pœnas & dolores subierint oportet, & quidē in solitudine viuendo, quæle frigus, famē, æstum, calorem qualem, neminem habentes, præterq̄ solum Deam, cui necessitatem suam quererentur? Anne putatis, illos è ferro fuisse: tam constabant carne, quam nos. Mihi credite, carissimi, cum hæc corpuscula domare iam incipimus, tunc ea nobis tam molesta non esse. Sæt multos inuenire erit, qui quæ necessaria vobis sunt, procurabunt; nolite igitur pro vobis ipsis sollicita esse, nisi in aliqua notabili necessitate. Nisi enim firmum propositum faciatis mortis semel generose deglutendæ, & sanitatis corporalis negligendæ, nihil vniquam generosi præstabimus. Date operam, ut mortem non timeatis, & ut totas vos in Deum resignetis, & veniat quidquid venire potest. Quid refert nos mori? annon, cum corpus nos toties deceperit, ipsi id semel decipere volumus? Et mihi credite; maioris huiuscemodi resolutio momenti est, quam intelligere possimus. Per frequentem enim eius paulatim, per Deigratiam, renouationem tandem absolutam, in corpus nostrum, ius & dominium acquirimus. Huiusmodi porro hostem superare, magni refert, ad in vitam huius consuetu perdurandum. Hoc nobis Dominus, prout & potest, concedere dignetur. Crediderim equidem, neminem lucrum quod hac in re situm est, intelligere, nisi qui iam de facto victoria fruitur: quæ quidem tanta est, ut, quisquis illam norit, nullum eum laborem tamquam grauem recusaturum existimem, quò in huiusmodi requie & dominio viuere possit.

CAPVT XII.

VERVS DEI AMATOR VITAM ET HONOREM PARVI FACIAT & despiciat oportet.

IAm ad alia, quæ etiam permagni sunt momenti, esto parua esse videntur, transeamus. Omnia sanè laboriosa & molesta nobis esse videntur: & me-

*Gravis vni
bi habenda
ratio & cu-
ra, & nihil
ominus ostē-
denda pati-
entia.*

*Patru pris-
coru rigores*

*Suispsu en-
ra deponēda*

*Nimiam de
sanitate &
valetudine
suscipiendā
reprehēdit.
Sed in mor-
bis eius cu-
ram haberi
vult.*

*Quis ani-
ma recipias
gratias dū
operari inci-
pit.*